

INDIANKLUBBEN i SVERIGE

c/o Bertil Thörn
Bendzgatan 25
SE-256 57 Ramlösa
Sweden

hemsida: www.indianklubben.org
kontakt : info@indianklubben.org
Plusgiro: 32 57 43 - 3
tel : +46 42 29 13 61
mob. : +46 70 532 96 89

HEJ ALLA INDIANINTRESSERADE

Indianklubbsnoteringar 25, 2014

ansvarig utgivare: Bertil Thörn

utgivningsdatum: 2014-11-07

Ni som får det här informationsutskicket via E-post får det för att ni är medlemmar i INDIANKLUBBEN, eller att ni vid något tillfälle på annat sätt har visat intresse för Nordamerikas indianers kultur eller historia.

Om ni inte längre vill ha dessa utskick meddela mig då det via ett mail eller enkelt postkort, brev eller per telefon

DET ÄR JAG IGEN

Jag går som en följetong. Hoppas ni ursäktar. Men nu är det dags för lite nyheter igen. I samband med att jag tryckte på sändknappen för att skicka ut det förra informationsbladet så hände något i systemet. För samtliga vars mailadress slutar på live.se eller hotmail.se så fick jag ett felmeddelande att mailet inte kunde levereras. Det här är något som har hänt centralt i någon server någonstans och har inget med era adresser eller era datorer att göra. Men jag blev tvungen att skicka om utskicket till var och en av er. Allt med påföljd att samtligas mailadresser då blev synliga. Något som vi normalt sett inte vill bidra till. I normalfallet har jag alltså en gruppadress (som går till mig själv) bara för att se att mailet har gått iväg ordentligt. Era adresser är sedan lagrade som det som kallas "hemlig kopia". Allt för att ingen ska kunna se någon annans mailadress. Vi månar alltså om vars och ens identitet.

Hoppas ni ursäktar att jag ändå var tvungen att göra så här den här gången och att ett antal mailadresser därför nu kunde läsas även av de andra mottagarna. Tyvärr kan jag inte lova att det inte ska upprepas, eftersom det här var ett systemfel av något slag. Ett systemfel som jag inte har någon kontroll över.

POWWOW-BILDER

I det förra utskicket fick ni en powwowbild från Esa Rantanen, som hade varit i New Orleans på jazz- och kulturfestival och jag lovade då att ni skulle få ytterligare några av hans bilder. Var så goda.

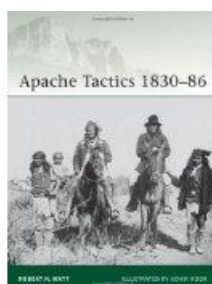
E-BÖCKER

Efter att jag sedan en tid lagt upp två stycken E-böcker på hemsidan (en om Crazy Horse och en om striden vid Little Bighorn) så har jag fått kommentarer från några av medlemmarna. Jag vet alltså att

åtminstone fem medlemmar har läst Crazy Horseboken och nu har även fem medlemmar tittat på Little Bighornboken. Samtidigt vill jag passa på att tacka alla som hittills har gjort olika stora donationer till vår tidningskassa som ett tack för dessa E-böcker. Böckerna är egentligen gratis att läsa och även att printa ut. Men jag skrev vid några tillfällen, att det här kunde vara ett lämpligt tillfälle att stötta tidningskassan med ett litet (valfritt) bidrag. Så har alltså skett i ett antal fall. Det uppskattas mycket och har hittills kompenserat för knappt nio förlorade medlemsavgifter. Men observera att det här är helt frivilligt och inget krav för att läsa dessa E-böcker. Samtidigt ger det mig dock en vink om hur många som aktivt har tagit del av det arbete jag gjort för att skapa och lägga upp dessa böcker. Återigen, alltså, det är inget krav att betala något om ni inte vill. Men däremot skulle jag väldigt gärna vilja ha era kommentarer, så att jag bättre vet hur många som har tagit del av materialet. Och ni behöver inte vara rädda för att kritisera, om det är något som inte är bra. Det hjälper ju bara till att göra framtida alster bättre. För en fortsättning tänker jag mig ändå att det ska bli. Nästa projekt är redan på gång. Det kommer att handla om den dramatiska, men inte alltför välkända striden vid Big Hole, under Nez Percekriget 1877. All text är redan skriven, men det återstår en hel del arbete med kartor, bilder, referenser, kommentarer och förtydliganden. Eventuellt också ett index.

BÖCKER AV INTRESSE

Det här är några tips från Amazon (Samtliga finns också att köpa från Adlibris)

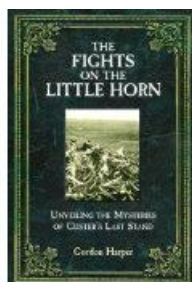
[Apache Tactics 1830-86 \(Elite\)](#)
by Robert N. Watt

List Price: ~~\$18.95~~
Price: **\$12.04**
You Save: **\$6.91 (36%)**

The Apache culture of the latter half of the 19th century blended together the lifestyles of the Great Plains, Great Basin ... [Read More](#)

[Learn more](#)

[Add to Wish List](#)

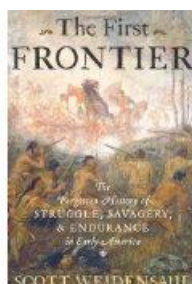
[Fights on the Little Horn: Unveiling the Mysteries of Custer's Last...](#)
by Monte Akers

List Price: ~~\$32.95~~
Price: **\$25.96**
You Save: **\$6.99 (21%)**

This remarkable book synthesizes a lifetime of in-depth research into one of America's most storied disasters, the ... [Read More](#)

[Learn more](#)

[Add to Wish List](#)

[The First Frontier: The Forgotten History of Struggle, Savagery...](#)
by Scott Weidensaul

List Price: ~~\$30.00~~
Price: **\$19.89**
You Save: **\$10.11 (34%)**

Frontier: the word carries the inevitable scent of the West. But before Custer or Lewis and Clark, before the first Conestoga ... [Read More](#)

[Learn more](#)

[Add to Wish List](#)

Observera att den första boken, om apachernas krigskonst, bara är en tunn (64 sidor) bok och inte ger någon mera omfattande övergripande information om vare sig apacherna som sådana, eller deras olika krig. För vissa "specialister" lovar jag att det ändå finnas intressanta saker att hämta här. Och jag tror faktiskt att man inte ska förledas tro att det här inte är en intressant bok bara för att dess format är litet. Tvärtom verkar här finnas en hel del spännande. Kanske är det till och med sådana här "små" böcker man ska satsa på om man inte söker enbart övergripande beskrivningar av folk eller skeenden. Jag vet också från tidigare Osprey-utgåvor att de brukar ha väldigt bra kartor. Något som alltid kittlar åtminstone mig. Läs dessutom de recensioner som finns om ni klickar på länken "Learn more". Och när ni då väl kommer in på Amazon-sidan så går det även att klicka på länken "Look inside", där ni faktiskt kan läsa en del av bokens innehåll. Där ser man av innehållsförteckningen, att det finns många intressanta kapitel att läsa.

De andra två böckerna verkar också vara mycket intressanta och känns väl värda ett inköp. Något som bekräftades när böckerna anlände för ett par dagar sedan. Observera dessutom att alla tre böckerna finns på Adlibris, "Apache Tactics 1830 - 86" för 135:- (SEK), "Fights on the Little Horn" för 217:- (SEK), liksom "The First Frontier" för 202:- (SEK). Med tanke på att dessa priser inkluderar frakt, men att fraktkostnader tillkommer på leveranser från Amazon, så är det här alternativet ungefär likvärdigt, eller endast aningen dyrare än att köpa från USA. Dessutom får man leverans snabbare. Kanske är det här några av de första julklappstipsen. Man kan ju faktiskt köpa julklappar till sig själv (om man nu misstänker att ingen annan vill göra det).

EN TÄNKVÄRD TEXT

I am not Pocahontas

White-skinned and New Jersey-born, I grew up with the question "How Indian are you?" It's one I refuse to answer

ELISSA WASHUTA, THE WEEKLINGS

This article originally appeared on [The Weeklings](#).

AS A COWLITZ Indian child, white-skinned and New Jersey-born, I grew up fielding the question, "How much Indian are you?" without any sense of its meaning. Once I was old enough to know that my mother was Indian and my father wasn't, I began responding "Half." It wasn't until my teenage years that I would ask my mother for the details of my ethnic breakdown. She pulled an index card out of her desk drawer. I knew that I was Cowlitz, Polish, Irish, and Ukrainian, but the card was full of surprising facts as well. What did it mean to be Welch? French?

The truly shocking information the card carried was my Indian blood quantum. I didn't know that was the term for the sum of the fractions next to Cowlitz and Cascade. This was the "How much?" people had prodded me about, and it wasn't the half I'd assumed. "What are you, a quarter?" people would toss out at times. It wasn't that. The sum of the Cascade and Cowlitz fractions made an awkward hybrid. I decided it would be nobody's business.

I grew up in the time of Native American proverb posters and mass-produced dream catchers. Disney's "Pocahontas" was released in 1995, when I was ten. I had outgrown my Barbies then, but I still added a Pocahontas doll to my retired collection. I knew that she was a fullblood. She communicated with animals and never wore a jacket. She painted with all the colors of the wind. If someone had asked me to explain the difference between my plastic doll and me, I might have said that she was the real Indian and I was the fake one.

In the nineties, Americans loved a certain kind of Indian. "Dances With Wolves" (1990), a **box office triumph** after a flub-filled filming process, is a fictional account of Lieutenant John Dunbar (Kevin Costner) and his process of "going Indian" after befriending a band of Lakota neighbors. While the film succeeds in rendering the Lakota characters as fully-developed people with motivations, concerns, humor, and the

individual personality variations often afforded only non-Indian characters, at the end the filmmakers made their fictionalized Native band vanish. Viewers are informed via epilogue:

“Thirteen years later, their homes destroyed, their buffalo gone, the last band of free Sioux submitted to white authority at Fort Robinson, Nebraska. The great horse culture of the plains was gone and the American frontier was soon to pass into history.”

The Hollywood Indian certainly hadn't disappeared. Following the success of *Dances with Wolves*, the Western came back into style, with depictions of Indians from earlier eras projected onto screens worldwide. “*Black Robe*” (1992), *The Last of the Mohicans* (1992), “*Geronimo: An American Legend*” (1994), “*Squanto: A Warrior's Tale*” (1994), and other films depicted confrontations between indigenous communities and colonizers. Although progress had been made since the time of John Ford westerns, with Native characters played by Native actors and increased attention paid to character development rather than poorly-sketched “savages,” still, these films relegated Native peoples to the past.

“*Thunderheart*” (1992) glances back only two decades into American Indian history for its fictionalization of the 1973 Wounded Knee occupation on Pine Ridge Reservation. Questions of blood quantum and Lakota identity arise for Ray Levoi (Val Kilmer), a white-identifying FBI agent who is assigned to the reservation because of his Lakota ancestry. Levoi's blood quantum is of great concern to him and to those around him: we learn immediately that Levoi's Lakota blood quantum is one-eighth, and a blood chasm forms between him and tribal cop Walter Crow Horse (Graham Green), who is full-blooded Lakota and was born and raised on the reservation. Blood quantum functions as shorthand for potency of identity. By the end, Levoi is seeing visions, some ancestral memory having been shaken from his bones. In Hollywood, 119 minutes is ample time to turn a character from community outsider to medicine man, because “realness” is nothing more than imagery and romance.

No film of the nineties does this more explicitly than “*The Last of the Mohicans*” (1992), the most recent of a series of adaptations of James Fenimore Cooper's 1826 novel and a **robust performer** at the box office. At the end of the director's cut of the film, Chingachgook (Russell Means), his adopted son Hawkeye (Daniel Day Lewis), and Hawkeye's romantic partner Cora look out over a great expanse of virgin land:

Chingachgook: The frontier moves with the sun and pushes the red man of these wilderness forests in front of it until one day there will be nowhere left. Then our race will be no more, or be not us.

Hawkeye: That is my father's sadness talking.

Chingachgook: No, it is true. The frontier place is for people like my white son and his woman and their children. And one day there will be no more frontier. Then men like you will go, too. Like the Mohicans. A new people will come. Work. Struggle. Some will make their life. But once, we were here.

Although the dying out of Native populations might make for the tidy completion of narratives, and the idea of a vanishing race has developed an unsavory romantic appeal, the truth is that colonization didn't wipe out North America's indigenous peoples. The 2010 Census reported that 5.2 million people identified as American Indian. Currently, there are 566 **federally recognized tribes**. Images have emerged from Hollywood that reinforce stereotypes of Native peoples as suspended in time, but tribal cultural practices continue to develop in a natural correspondence with the passage of time.

Many of these tribes have come to use blood quantum, the degree of Indian ancestry expressed fractionally, as a consideration when defining their membership. Contemporary determinations of blood quantum often look back to base rolls, records of tribal membership, often created by non-Indians. Determinations of blood quantum are made by establishing proximity to the ancestors listed on these rolls. The **Dawes Rolls** are the best-known base rolls, listing people accepted by the Dawes Commission between 1898 and 1914 as members of the Cherokee, Creek, Choctaw, Chickasaw, and Seminole Tribes. For my tribe and others in the region, the Roblin Rolls form a base roll. Similar to the Dawes Rolls, these listings of families were created in 1919 by Indian agent Charles Roblin to record names of Indians in Western Washington. Base rolls can be **wrought with problems**: commissioners denied some families' enrollment, while other families resisted giving their names to the government. Some registrants died before their names could appear. The records are handwritten, aged, and littered with inaccuracies.

Blood quantum is not a traditional indigenous value of North America; ancestral fractionation was introduced by the British settlers, first appearing in colonial policy in a 1705 Virginia statute barring a

“mulatto,” or “the child of an Indian and child, grandchild or great grandchild of a negro” from holding public office. An 1866 Virginia law defined “Indian” as “every person, not a colored person, having one-fourth or more of Indian blood.” This mathematical determination undermined ancient systems that determined kinship without measuring a family’s metaphorical blood volume.[i]

The Cowlitz Tribe no longer uses blood quantum as a criterion of membership, and I am proud of my tribe for this. Currently, the tribe’s enrollment requirements require that only newborns (under age one) who are shown to be lineal descendants of Cowlitz members can be enrolled in the tribe. Those tribes that do use blood quantum as a requirement of enrollment are doing the challenging work of determining their membership, and I lack both the great wisdom and immense foolishness to suggest policy changes for other tribes.

Although my tribe doesn’t require me to demonstrate a minimum degree of ancestry, acquaintances’ innocent questions of “How much?” seem to gesture toward a desire to get at the truth about how far I am from ancestor plucked from Kevin Costner’s friendly and doomed band: a real Indian.

“How much Indian are you?”, however well-intentioned, implies that alive within me is only a tiny piece of the free, noble Indian that passed on long ago, a remnant from which I am far removed. The questions, individually, are borne from a place of curiosity, but the questions have embedded in a time when blood quantum was used to rob indigenous peoples of rights and, ultimately, lead to our being defined out of existence. Pocahontas, in the final scene of the Disney re-creation, sends John Smith back to England and tells him, “No matter what happens, I’ll always be with you. Forever.” What happens: the viewer is spared the discomfort of a mixed-race happy ending. What happens, historically: Pocahontas is captured by the English, marries John Rolfe, has a son, travels to England to serve as the Crown’s symbol of the civilization and Christianization of the “heathens,” and dies there from tuberculosis at the age of twenty-two. The Disney version, in which Pocahontas never fit her feet into heeled shoes and refused to leave the woods (until the afterthought of a straight-to-video sequel), persists.

Released on the heels of Pocahontas was the 1996 adaptation of *The Indian in the Cupboard*, in which nine-year-old Omri (Hal Scardino) receives a magical cupboard and key that enable him to make his toys come alive. A frozen Indian warrior, after being locked in the cupboard, becomes animated, turns into Little Bear (Litefoot), an Iroquois visitor from the year 1761. Upon meeting his tiny visitor, Omri quickly wants to know, “Are you a real Indian?” Soon enough, the examination complete, Omri marvels, “You are so real,” to which Little Bear replies, “I am. Yes. Are you?”

In *The Indian in the Cupboard*, a “real Indian” can only be unearthed by the turning of a magical key. At the film’s end, Omri reads to his class from a story inspired by the preceding events:

“I will never know where he is or how he is, but now I don’t worry about him. I think Little Bear will have lots of children and he will teach them everything. He will always take care of his people. That’s all.”

Little Bear is a character placed in a nation and generation facing unfathomable change: the French and Indian War, a European conflict that spilled over into North America, transformed relations among European powers and the Native nations caught up in the conflict. North American lands passed from one foreign conqueror to another. Omri told Little Bear to expect changes: “You are always a great people. But it’s not always so good.

If the story were to continue for Little Bear and his descendants, they would indeed exist in the same world in which Native people are dismissed as less legitimate if they are of mixed ancestry, if they are phenotypically inconsistent with stereotypes, or if they fail to meet other flimsy social criteria. I cringe every time I hear “part Indian,” feeling my arm sliced off at the shoulder. When I refuse to answer, “How much Indian are you?” I am reserving the right to keep myself whole. When I say that my blood quantum is personal and not a topic I discuss with strangers, it is not because I am ashamed. It’s not you, and it’s not me—it’s three hundred years of statistical genocide, and I don’t have to participate. Nobody puts this Indian in the cupboard.

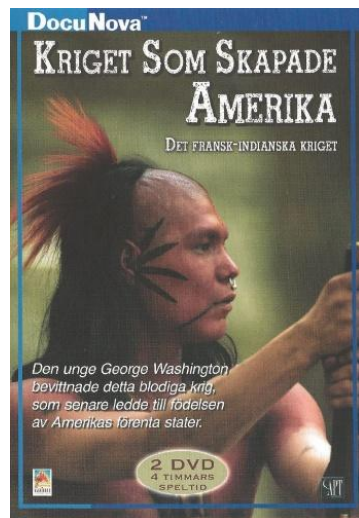
Elissa Washuta, a member of the Cowlitz Indian Tribe, is the author of “My Body Is a Book of Rules”, a memoir forthcoming from Red Hen Press. Her work has appeared in *Salon*, *The Chronicle of Higher Education*, *Filter Literary Journal*, and *Third Coast*. She serves as adviser for the Department of American

Indian Studies at the University of Washington and teaches in the MFA program at the Institute of American Indian Arts.

Ledsen att jag inte orkade översätta det här. Hoppas att ni klarar er ändå.

NY DVD-FILM OM THE FRENCH AND INDIAN WAR

Det har länge funnits en dramatiserad dokumentärfilm om Fransk-Indianska kriget under 1750-talet till 1760-talet i USA. Filmen skapades ursprungligen år 2006. Den har kunnat köpas från Amazon med flera och heter då "The War That Made America". Men nu finns den även i en "svensk" utgåva, för er som tycker det är svårt att följa med det amerikanska språket i filmerna. Den kan nu köpas från Discshop för 199 pengars (SEK). Då får man fyra timmar!!! film på två skivor. Allt med undertexter på svenska och även en kommenterande röst på svenska i stora delar av filmen. Det jag hittills har sett verkar mycket bra. Den svenska versionen har (väldigt uppfinningsrikt...) fått titeln "Kriget som skapade Amerika". Den har funnits i Discshops katalog en tid, men har i flera perioder varit slutsåld - kommit på nytt osv. När jag köpte mitt exemplar fanns det bara just ett exemplar kvar. Och nu (när det här skrevs första gången) är den slutsåld igen, men väntas komma in senare. Så titta in hos dem med jämna mellanrum. Det kan löna sig. Annonseras också ut av CDON.com för 169:- (SEK), men även där står det bara "kommande" när det gäller leveranstid.

Här är dock deras specifikationstext:

När USA:s självständighetsförklaring blir uppläst för armén inför det Amerikanska revolutionskriget minns en av ledarna, George Washington, som senare kommer att bli USA:s första president, sina krigserfarenheter från ett krig ungefär tjugo år tidigare. Vid den tiden var Washington en ung officer och slogs på britternas sida mot fransmännen om makten över de nordamerikanska kolonierna. Trots att de länge och än idag överskuggats av den amerikanska revolutionen och det amerikanska revolutionskriget som följde anser många att det var ett krig ungefär tjugo år tidigare som skapade dagens Amerika. Denna konflikt mellan Frankrike och England pågick mellan 1754 och 1763 och handlade om vem som skulle ha makten över den Nordamerikanska kontinenten. Kriget ledde till att Frankrike kastades ut, stora delar av den indianska lokalbefolkningen dog och kontinenten etablerades som ett engelsktalande område. Det var dags för George Washington och amerikanerna att göra uppror mot nästa kolonialmakt; Storbritannien.

SÅ HAR VI VUXIT IGEN

Vi är numera 171 medlemmar! Den här gången hälsar vi Kent Grenholm, från Järfälla, välkommen i gänget. Kent har skrivit på (som det heter på idrottsspråk) för tre år och nu hoppas vi att du Kent ska få valuta för de pengarna. Kent har bott en tid i Denver - så man känner sig ju lite avundssjuk - och har berättat att han då passat på att resa runt en del i de historiska markerna där omkring.

ÅRETS SISTA TIDNING

När det här skrivs så är nästan allt material till årets sista tidning skrivet och klart. Tidningen ska alltså kunna komma ut i god tid innan året är slut. Det kommer den här gången att vara ett temanummer. Ett nummer som helt och hållet handlar om den tragiska och brutala händelsen vid Big Sandy Creek den 29 november 1864. Alltså för precis 150 år sedan. Så, för dig Kent Grenholm, som berättade att just Sand Creek var en av de historiska platser du besökt under din tid i Colorado, här får du (och ni andra också) hela historien om vad som skedde där.

För att få med hela historien, har jag fått lov att utnyttja det lite större formatet (alltså 27 sidor, jämfört med normala 24) som ryms inom portogränsen för Föreningsbrevsportot. Det blir visserligen lite dyrare att trycka tidningen, men jag tror att det ändå ryms inom vår budget, då vi nu har fått in lite extra pengar via donationerna till tidningskassan. Tack ännu en gång alla som har bidragit på det viset!

NY FILM PÅ HEMSIDAN

Hoppas att ni har passat på att titta på filmen War Party, som nu har legat på hemsidan ett antal veckor. För nu byter vi ut den mot en annan film, som jag länge hade tänkt skaffa. Men den har varit svår att få tag i och dessutom väldigt dyr. Så nu vill jag dela med mig av den när den nu äntligen har kunnat läggas upp på den lilla filmfliken på hemsidans första sida. Filmen i fråga är "Tecumseh: The Last Warrior" som är en TV-film från 1995 och som alltså handlar om den berömda Shawneehövdingen. Håll till godo. Tecumseh, även känd som Tecumtha eller Tekamthi född i mars 1768, död 5 oktober 1813, var en shawneeindiansk militär och politisk ledare. Tecumseh strävade efter att bilda en koalition av stammar som skulle bilda en indiannation och stoppa den vite mannen. Hans strävanden sammanföll och underbyggdes av brodern och profeten Tenskwatawas religiösa revitaliseringsrörelse. Under det som kommit att kallas "Tecumsehs krig" stod striderna mellan Tecumsehs koalition av indianstammar från

Österns skogar och de Amerikanska myndigheterna under president William Henry Harrison, som kallade Tecumseh för: "Ett av de ovanliga genier som då och då träder fram för att ställa till revolutioner och omstörta den etablerade ordningen." Det var dessa strider som ledde till Tecumsehs död, i slaget vid Thames, i nuvarande Kanada, år 1813.

Den här filmen ska inte blandas ihop med den kommunistinspirerade "röda western" som gjordes i gamla Östtyskland 1972 med titeln "Tecumseh" och med serben Gojko Mitich i huvudrollen som Tecumseh.

DIGITALT BILDARKIV PÅ BUFFALO BILL-MUSÉÉT

Det finns möjligheter att göra ett besök på Buffalo Bill Historical Center i Cody Wyoming för att titta på tusentals bilder i deras digitala arkiv. Och ni behöver inte kosta på er resa och ta er hela vägen ända ut i Vilda Väster. Nej nu räcker det att ni sätter er vid en dator med Internetuppkoppling, så kan ni kostnadsfritt bläddra hej vilt. Ni går bara in på adressen <http://library.centerofthewest.org/> så öppnar sig deras arkivsida. Och där kan ni sedan söka vidare i alla de olika kategorier som nu finns tillgängliga. Det här är en fantastisk bildskatt.

SKA VI GÖRA EN ÅRSBOK NÄSTA ÅR?

För några utskick sedan tog jag upp ett tips jag fått om att vi borde göra en "Årsbok" och lägga upp på hemsidan som en E-bok. Jag frågade då efter vilka som var intresserade av att vara med och skriva var sitt kapitel. Men - tyvärr - måste jag konstatera att jag, med något enstaka undantag, inte har hört något från övriga. Men visst vill ni väl hjälpa till?... Eller... Hör av er med uppgift om vad ni skulle vilja skriva om.

SVÅRT FÖR INDIANER ATT FÅ LÅN TILL HUS

Förra året fick endast 50,9 % av alla indianer som sökt inteckningslån, för att bygga sig ett hus, sina lån beviljade. 30 % fick avslag på sina ansökningar och 19,1 % fullföljde aldrig sina påbörjade ansökningar.

Det var dessutom väldigt ojämnt fördelat. I en delstat som New Mexico, med en betydligt högre koncentration av indiansk befolkning, fick endast 35,6 % sina ansökningar godkända, medan 43 % fick avslag och resten fullföljde aldrig sina ansökningar.

Totalt tilldelades endast 695 sökande ett godkännande och kan därmed nu börja bygga sina nya hus. Det totalt beviljade beloppet uppgick till 93 miljoner dollar, som dessa 695 sökande tillerkändes. Det utgjorde faktiskt endast 1,1 % av den totala summan av godkända inteckningslån i hela delstaten. Och det trots att

den indianska befolkningen utgör så mycket som 10 % av den totala befolkningen i staten!

Lite enkel matematik ger alltså att varje indiansk husbyggare i genomsnitt fick 133 800 dollar att bygga för. En summa som i svenska pengar skulle motsvara ungefär 1 miljon kronor. Jag vet inte vad produktionskostnaden är för ett normalhus i USA, men här i Sverige skulle det bara räcka till att köpa en tomt och bygga källaren ungefär.

Slutligen kan man konstatera att den genomsnittliga årliga godkännandenivån för indianer i landet totalt under det senaste årtiondet hade varit 46 %. Sett ur den aspekten kan man ju säga att det trots allt har gått åt rätt håll.

SLÄKTFORSKNING BLAND INDIANER

För er som redan håller på med släktforskning och därmed känner er hemmastadda i denna "vetenskap" och alla dess möjligheter och dessutom kanske redan har någon form av abonnemang, kan det kanske vara intressant att veta, att man nu kan tränga in i en mängd amerikanska register som behandlar indianer (amerikanska urinnevånare).

För en annan som inte är så insatt i hur sådana här system ska hanteras och utnyttjas verkar det dock både dyrt - mycket dyrt - och dessutom har jag aldrig lyckats hitta något av intresse i de många sådana här "prova på sidor" som man ibland lockar med. Och det trots, att jag tycker, att jag har fyllt i alla formulär med så mycket uppgifter att åtminstone något borde ha kommit fram.

I dag kom en ny sådan här lockande "ny-medlems-raggnings-sida" som direkt fångade mitt intresse. Det handlar nämligen om en stor mängd register över indianer i alla dess former. Låt vara att man i första hand tydligen vänder sig till just indianer som vill söka sina rötter. Men när jag tittar in i hur ett testformulär ska fyllas i så förbryllas jag av att det är samma upplägg på det som om jag sökte efter mina egna släktingar. Här ska alltså fyllas i förnamn för sig i en ruta och efternamn i en annan ruta, födelseplats, bostadsort, födelseuppgifter med veckodag, månad och år ?

Men tänk efter... Om jag nu skulle vilja söka efter den kände Sitting Bulls familjeförhållanden, vad tusan ska jag då skriva i alla dessa rutor???

Kanske är jag dum - jag är ju bara ingenjör... men vill ni försöka, så har ni prospektet här. Var dock beredda på att ett abonnemang kan gå löst på upp emot ett par tusen pengar per år !!!

November 2014 Update

Log In | Ask Anne | Events

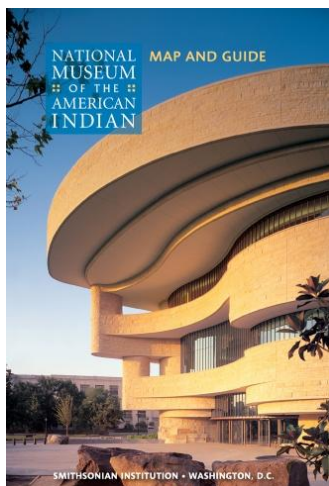
Introducing: The American Indian Collection

If your American ancestors make the settlers at St. Augustine and Jamestown look like a bunch of Johnny-come-latelies, we have good news.

We just added 11 new databases to our American Indian collections, and we now have the most extensive online collection of American Indian records available, including U.S. Indian Census Rolls, 1885–1940. Even better, you can now search all of our American Indian records at once from the new American Indian page. Our new research guide will give you strategic pointers for getting your research underway, and AncestryDNA can help you investigate your Native American roots.

[Learn more](#)

LÅT OSS BESÖKA NMAI - (ja, det vill säga, bara hemma på den egna kammaren)

Vad är NMAI ? Jo, det är det nya, jättelika, omskrivna... men också det fantastiska eller det katastrofala (omdömena varierar) muséet för indiansk kultur på The Mall i Washington, där tanken var att indianerna "själva" skulle få ett forum att presentera sig, sin historia och sin kultur. NMAI - National Museum of the American Indian. Ett 219 miljoner dollar-projekt som numera härbärgerar de omkring 800 000 indianska objekten, som år 2004 hämtades från det gamla Smithsonian's National Museum of Natural History, i New York. En samling som en gång donerades dit av George Gustav Heye och nu blivit rearrangerad i denna nya, futuristiska byggnad, genom deltagande av representanter för de olika indianstammarna själva. Ett arrangemang som i all sin storslagenhet av många har blivit betraktad som ett misslyckat projekt. Jag vet att många av våra medlemmar har varit där och själva upplevt muséet. Det kunde vara kul om ni ville höra av er med er syn på hur ni upplevde anläggningen och vad man har fått för dessa 219 miljoner dollar.

För oss (som inte har varit där ännu) kan det kanske vara intressant att ta del av

vad som redan har sagts i andra medier och av andra åsiktsframbärare. Och med New York Times hjälp så finns nu en god samling av sådant att ta del av via den här Internetlänken:

http://www.nytimes.com/2014/10/22/arts/design/nation-to-nation-at-museum-of-the-american-indian.html?_r=3

(Observera att länken till New York Times öppnar långsamt och att det även dyker upp en del ovidkommande reklam)

Här finns nu en text som kommit till i och med att muséet just nu har sjösatt en ny stor utställning som handlar om fenomenet "fredsavtal" (Indian treaty making) mellan de olika indianfolken och landets nya, vita herrar. En nog så viktig utställning. Men här finns också i den tidningstexten infogat en mängd andra länkar som leder till olika förklarande, men också såväl kritiska som positiva texter, om muséet, dess filosofi, uppbyggnad och vad det upplevs förmedla. Det är främst dessa länkar jag tycker är intressanta att öppna och reflektera över. Har experimentet med att låta indianerna själva presentera sig i det här nya muséet blivit så lyckat som man hade tänkt sig, eller hade det varit bättre om de professionella muséemänniskorna inom Smithsonian hade fått sköta om den här uppbyggnaden?

**Det är inte lätt att vara människa.... men det går om man anstränger sig...
och det underlättar om man är med i Indianklubben !**

Hälsningar BERTIL THÖRN